ΞΑΦΝΙΚΟ

3-12-2010

Κι εκεί που ζωντανός
κι όλο ζωή και γέλια
ταξίδια δρόμους
φτιάχνεις στη ζωή σου.
Έρχεται κάτι ξαφνικό
και στα νεκρώνει όλα.
Πάνε τα γέλια, οι χαρές,
τα όνειρα, τα σχέδια
γυρίζει τούμπα ο ουρανός
κι η μέρα πλημμυρίζει νύχτα.
Το όρθιο κορμί ξάφνου μαραίνεται
πέφτουν τα βλέφαρα, γέρνουν τα μπράτσα
τα πόδια ψάχνουν κάθισμα
και η ψυχή βογγ ά βοήθεια
και τότε τρέχεις στο θεό
και στους ανθρώπους τρέχεις,
σ’ αυτούς που πριν προσπέρναγες
κι αλλ ού το βλέμμα σου γυρνούσες.